

เหตุการณ์ของความผิดฐานถือโกงประชาชน : ศึกษากรณีการให้บริการดูดวง¹

เพ็ญจันทร์ คงอัม²

จากการศึกษาปัญหากฎหมายความผิดฐานถือโกงประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 ซึ่งมีคุณธรรมทางกฎหมายของความผิดฐานดังกล่าวนี้มุ่งคุ้มครองทรัพย์สิน³ เมื่อได้ ทำการศึกษาประกอบกับการกระทำความผิดฐานดังกล่าวซึ่งอาศัยการให้บริการดูดวงเป็นเครื่องมือ ในการกระทำความผิด ปรากฏว่าการดูดวงหรือการพยากรณ์ดวงชะตาในสังคมไทยปัจจุบันนั้น ถือ เป็นการประกอบธุรกิจรูปแบบหนึ่ง ซึ่งสร้างรายได้ให้แก่ผู้ให้บริการ อันเป็นการประกอบอาชีพ สุจริตอย่างหนึ่ง รวมทั้งมีบทบาทในการขับเคลื่อนสังคมไทยในด้านต่างๆ อันได้แก่⁴ ด้านการ ดำเนินชีวิตของบุคคล ด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม และด้านการเมือง แต่ในทางกลับกันก็มีผู้ กล่าวอ้างว่าตนมีความรู้ความสามารถในการพยากรณ์ดวงชะตา แต่ความจริงแล้วหาได้มีความรู้ ความสามารถดังที่ตนกล่าวอ้างไม่ แต่ได้อาศัยการประกอบธุรกิจดูดวงหรือทำนายดวงชะตา เป็น เครื่องมือในการหลอกลวงผู้เข้ามาใช้บริการ เพื่อให้ได้ไปซึ่งทรัพย์สินและการกระทำเช่นนี้ถือว่า ผู้กระทำความผิดกระทำต่อประชาชน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2645/2527 ประชาชนหมายถึงบุคคล ไม่จำกัดตัว) กล่าวคือ เป็นการกระทำความผิดฐานถือโกง ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อ ประชาชน อันเป็นความผิดฐานถือโกงประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 ซึ่งการ กระทำด้วยวิธีการดังกล่าวนี้ปรากฏให้เห็นบ่อยครั้งในสังคมไทย อีกทั้งการประกอบธุรกิจ ให้บริการดูดวงมิได้มีมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมกำกับดูแลเหมือนอย่างในต่างประเทศ จึงถือเป็นปัญหาทางสังคมอย่างหนึ่งที่ควรมีมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมมาแก้ไขหรือมากำกับ

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง เหตุการณ์ของความผิดฐานถือโกงประชาชน : ศึกษา กรณีการให้บริการดูดวง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปวีศร เลิศธรรมเทวี และกรรมการ สอบ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา โชติมานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สังวรณ์ เรืองกาญจน์กุล

²นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³สุรศักดิ์ ลิขิตทิพัฒน์กุล,คำอธิบายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามประมวลกฎหมายอาญา,พิมพ์ครั้งที่ 6 (กรุงเทพฯ : วิญญูชน,2559),หน้า 124

⁴เกรียงไกร กันยะ. “การจัดทำจรรยาบรรณของนักโหราศาสตร์ในสังคมไทย,” (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต,สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2556), หน้า 13-14.

ดูแลมิให้เกิดความเสียหายต่อกลุ่มผู้ใช้บริการ เมื่อการกระทำความผิดฐานถือโกงประชาชนเป็นมาตรการทางกฎหมายที่ใกล้ชิดกับการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจให้บริการดูแลซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ใช้บริการมากที่สุด เนื่องจากเป็นกรณีที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง และเป็นวิธีการหลอกลวงซึ่งผู้กระทำความผิดมักจะเลือกใช้ จึงเห็นสมควรว่าต้องมีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวนี้เป็นเหตุจูงใจหรือเหตุเพิ่มโทษของความผิดฐานถือโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง ทำให้สามารถมองเห็นปัญหาได้หลายประการ ดังต่อไปนี้

ปัญหาประการแรก ความจำเป็นและหลักการสนับสนุนในการกำหนดเหตุจูงใจสำหรับความผิดฐานถือโกงประชาชนโดยอาศัยการให้บริการดูแลเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดปัญหาดังกล่าวนี้สืบเนื่องมาจากการให้บริการดูแลหรือการประกอบอาชีพหมอดูมิได้มีกฎหมายระดับพระราชบัญญัติกำหนดมาตรการคุ้มครองไว้โดยเฉพาะ การกระทำความผิดฐานถือโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง ซึ่งกระทำโดยผู้ที่อ้างตนเป็นหมอดูหรือผู้ให้บริการดูแลนั้นมีให้เห็นอยู่บ่อยครั้งซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังของสังคมไทยเสมอมา โดยมิผู้แสดงตนว่าตนมีความสามารถในการทำนายหรือหยั่งรู้อนาคตและมีวิธีการแก้ปัญหสำหรับผู้ที่ดวงชะตาไม่ดีล่อลวงให้ผู้ที่มีสภาวะความเครียด ความผิหว้าง ปัญหาชีวิตด้านต่างๆรวมถึงความโศกเศร้า หลงเชื่อและมาให้ตนช่วยเหลือโดยการทำนายอนาคตรวมถึงการช่วยเหลือในกรณีอื่นนั้นกระทำโดยเรียกเก็บค่าบริการ ทั้งที่ตนมิได้มีความรู้ความสามารถในสิ่งที่กล่าวอ้างมา ในบางกรณีการหลอกลวงเพื่อให้ได้ทรัพย์สินมาด้วยกรณีเช่นนี้ทำให้มีผู้เสียทรัพย์สินให้แก่ผู้กระทำความผิดมากมายบางรายเสียทรัพย์สินไปโดยมีมูลค่าแพงหลัก จึงมีความจำเป็นต้องบัญญัติให้การกระทำความผิดฐานถือโกงประชาชนโดยอาศัยการให้บริการดูแลเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุจูงใจของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง โดยมีเหตุผลและความจำเป็นดังต่อไปนี้

1) ความจำเป็นและหลักการสนับสนุนตามเหตุผลเพื่อการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้บริการดูแล เมื่อการประกอบธุรกิจให้บริการดูแล เป็นการประกอบอาชีพอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใช้บริการได้ จึงควรที่จะมีมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจดังกล่าว แม้นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการดูแลกับผู้ใช้บริการดูแลอาจถือได้ว่าอยู่ในลักษณะของสัญญาจ้างทำของ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ลักษณะ 7 มาตรา 587 ก็ตาม แต่หน้าที่ของผู้รับจ้างทำของ 2 ประการ ซึ่งถูกบัญญัติในเรื่องของการจ้างทำของนั้น อัน

ได้แก่ จะต้องทำการงานสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเสร็จแก่ผู้ว่าจ้าง และหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องของงานที่ผู้รับจ้างทำขึ้น^๖ จะเห็นได้ว่าไม่มีความสอดคล้องกับลักษณะของการให้บริการดูแลเนื่องจากผลสำเร็จของงานคือการที่ผู้ใช้บริการดูแลได้รับคำทำนาย ซึ่งมีอาจนำเรื่องการส่งมอบล่าช้า หรือความชำรุดบกพร่องของงานมาปรับใช้กับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ เมื่อความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการกระทำความผิดของผู้ให้บริการดูแลมากที่สุด จึงควรบัญญัติให้การกระทำความผิดนี้เป็นเหตุฉกรรจ์หรือเหตุเพิ่มโทษของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง อันเป็นการจำกัดเสรีภาพด้านการประกอบอาชีพ โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 40 วรรคสอง^๗

2) ความจำเป็นและหลักการสนับสนุนตามปัจจัยเหตุจากสถานะของผู้กระทำความผิดซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ใช้บริการดูแลซึ่งเป็นผู้เสียหาย ปัจจัยเหตุจากตัวผู้ถูกระทำความผิดตกอยู่ในสภาวะอารมณ์ด้านลบ รวมถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก อีกทั้งวิธีการกระทำความผิดซึ่งส่งเสริมให้มีการกระทำความผิดสำเร็จได้ง่ายขึ้น

3) ความจำเป็นและหลักการสนับสนุนตามภารกิจของกฎหมายอาญาด้านการคุ้มครองสังคม เนื่องจากกฎหมายอาญามีบทบาทในการคุ้มครองสังคม ควบคุมความประพฤติของผู้นในสังคม หรืออาจกล่าวได้ว่ามีบทบาทในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม^๘ เมื่อการอาศัยการให้บริการดูแลเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดนั้น หากพิจารณาจากตัวผู้ถูกระทำความผิด สถานะของผู้กระทำความผิด วิธีการกระทำความผิด ประกอบกับมูลค่าของทรัพย์สินที่เสียไปนั้นถือว่ามีความร้ายแรง อีกทั้งกรณีดังกล่าวเกิดขึ้นบ่อยครั้งในสังคมไทย

4) ความจำเป็นและหลักการสนับสนุนตามความยุติธรรมในการลงโทษ เมื่อกลุ่มบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายของการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนโดยใช้การให้บริการดูแลเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดนั้นส่งผลให้ผู้กระทำความผิดกระทำได้อย่างง่ายดาย เพื่อเป็น

^๖จรัล เล็งวิทยา, คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยเช่าทรัพย์ เช่าซื้อ จ้างแรงงาน จ้างทำของและรับขน, พิมพ์ครั้งที่ 6 (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2562) , หน้า 231.

^๗รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 40 วรรคสอง

^๘กนิต ณ นคร, กฎหมายอาญากฎทั่วไป, พิมพ์ครั้งที่ 5 (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2556), หน้า 61-

การคุ้มครองกลุ่มบุคคลดังกล่าว และส่งเสริมความยุติธรรมในการลงโทษผู้กระทำความผิด รวมถึงการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจดังกล่าวด้วย

ปัญหาประการที่สอง ปัญหาการกำหนดนิยามเกี่ยวกับคำสำคัญของการให้บริการดูแล สำหรับการกำหนดเหตุการณ์ของความผิดฐานถือ โกงประชาชนโดยใช้การให้บริการดูแลเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดนั้นต้องทราบถึงนิยามของคำสำคัญอันเกี่ยวกับการให้บริการดูแล ก่อนในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีบทบัญญัติกฎหมายควบคุมการประกอบกิจการให้บริการไว้ โดยเฉพาะ อีกทั้งการกำหนดนิยามสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการดูแลกับผู้ให้บริการดูแลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยเรื่องการทำของ⁸ ยังไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ทราบถึงความหมายของคำสำคัญอันเกี่ยวกับการให้บริการดูแลอย่างถูกต้องและครบถ้วน อีกทั้งยังทำให้ไม่อาจทราบได้ว่าการให้บริการดูแลหมายความว่าอย่างไร อาจทำให้มีปัญหาการตีความภายหลังได้

จากการศึกษาการกำหนดนิยามเกี่ยวกับการให้บริการดูแลตามกฎหมายซึ่งกำหนดมาตรการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้บริการดูแล อันได้แก่ ระเบียบข้อบังคับของเทศมณฑลซานดิเอโก (San Diego County Code of Regulatory Ordinances) มาตรา 32.602⁹ และ ประมวลกฎหมายตำรวจซานฟรานซิสโก (San Francisco Police Code) มาตรา 1302¹⁰ พบว่า การให้บริการดูแล หมายถึง การประกอบกิจการเป็นปกติเพื่อการกระทำใดๆอันแสดงออกว่าพยากรณ์หรือการทำนายอนาคต หรือการอ่านอดีต รวมถึงการประกอบพิธีกรรมต่างๆ เพื่อการแก้ไขดวงชะตาของผู้ใช้บริการ หรือเพื่อให้สถานการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นตามความประสงค์ของผู้ใช้บริการ อาทิ การลบคำสาปแช่ง การใช้ไสยศาสตร์ หรือวิทย์าคม การใช้เครื่องรางต่างๆ

ปัญหาประการที่สาม แนวทางการวิเคราะห์ลักษณะแห่งการกระทำอันพึงต้องกำหนดเป็นเหตุการณ์ ความผิดฐานถือ โกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 343 ของไทยนั้น มีเหตุการณ์หรือเหตุที่ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคสอง คือ ผู้กระทำแสดงตนเป็นคนอื่น หรือ อาศัยความเบาปัญญาของผู้ถูกล่อลวงซึ่งเป็นเด็ก หรือ อาศัยความอ่อนแอแห่งจิตของผู้ถูกล่อลวงมาเป็นเครื่องมือช่วยในการหลอกลวง ถือเป็นกำหนด

⁸ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 587

⁹San Diego County Code of Regulatory Ordinances Section 32.602

¹⁰San Francisco Police Code Section 1302

เหตุการณ์โดยอาศัยเหตุปัจจัยจากลักษณะและวิธีการกระทำความผิดและตัวผู้ถูกระทำมาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดเหตุเพิ่มโทษตามลำดับ ซึ่งการจะบัญญัติให้การถือโทษประชาชน โดยอาศัยการให้บริการดูดวงเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดนั้น ต้องศึกษาแนวทางการบัญญัติเหตุการณ์ของความผิดฐานถือโทษตามประมวลกฎหมายอาญาของต่างประเทศ อันได้แก่ ประเทศเยอรมัน ประเทศฝรั่งเศส ประเทศสเปน และประเทศตุรกี ซึ่งสรุปแนวทางได้ดังต่อไปนี้

1) การกำหนดเหตุการณ์โดยอาศัยเหตุปัจจัยจากผลแห่งการกระทำ ซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน มาตรา 263¹¹ และประมวลกฎหมายอาญาสเปน มาตรา 250 ข้อ (5)¹² นั้นได้คำนึงถึงมูลค่าของความเสียหายไว้ด้วย การกระทำความผิดฐานถือโทษประชาชน โดยอาศัยการให้บริการดูดวงเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดนั้นในบางกรณีก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหายเป็นจำนวนมากเกินสมควร จึงสามารถเทียบเคียงการกำหนดให้การให้บริการดูดวง และก่อให้เกิดความเสียหายเป็นจำนวนมากนั้น เป็นเหตุการณ์ของความผิดฐานถือโทษประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่งได้

2) การกำหนดเหตุการณ์โดยอาศัยเหตุปัจจัยจากตัวผู้ถูกระทำ ตามประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศส มาตรา 313-2¹³ จึงสามารถเทียบเคียงกับการกระทำความผิดฐานถือโทษประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง โดยอาศัยการให้บริการดูดวงเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดได้ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ผู้ถูกระทำ เป็นผู้ที่มีความเครียด ความผิดหวัง ความโดดเดี่ยว และมีปัญหาารุมเร้า

3) การกำหนดเหตุการณ์โดยอาศัยเหตุปัจจัยจากสถานะของผู้ถูกระทำ ตามประมวลกฎหมายอาญาสเปน มาตรา 250 ข้อ (6)¹⁴ เมื่อผู้กระทำความผิดฐานถือโทษประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง โดยอาศัยการให้บริการดูดวงเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด เมื่อพิจารณาจากตัวผู้กระทำแล้วนั้น ถือว่าเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการซึ่งได้รับรู้ถึงปัญหาชีวิตของผู้ใช้บริการ ซึ่งเป็นผู้เสียหายแล้ว และได้อาศัยโอกาสดังกล่าวเพื่อทำการถือโทษ

¹¹German Criminal Code Section 263(3)

¹²Spanish Criminal Code Article 250(5)

¹³Penal Code of France 1994 Article 313-2

¹⁴Spanish Criminal Code Article 250(6)

จึงสามารถกำหนดเหตุการณ์ในกรณีอาชญากรรมให้บริการดูแลเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด เป็นเหตุการณ์ของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่งได้

4) การกำหนดเหตุการณ์โดยอาศัยปัจจัยเหตุจากลักษณะหรือวิธีการกระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญาตรี มาตรา 158(1)(a)¹⁵ เมื่อการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง โดยอาศัยการให้บริการดูแลเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดนั้น เป็นการอาศัยความเชื่อ หรือแนวคิดของผู้อื่นมาเป็นเครื่องมือในการหลอกลวง ทำให้เกิดความผิดสำเร็จได้ง่ายกว่ากรณีปกติ

ปัญหาประการที่สี่ ปัญหาการกำหนดอัตราโทษที่เหมาะสมและได้สัดส่วนกับการกระทำความผิด เนื่องจากการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง นั้นมีบทกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำความผิดให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งยังไม่มีความเหมาะสมและได้สัดส่วนกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน โดยอาศัยการให้บริการดูแลเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด เพื่อเป็นการกำกับดูแลและควบคุมการประกอบธุรกิจให้บริการดูแล จึงต้องบัญญัติเพิ่มโทษสำหรับการกระทำความผิดครั้งนี้ ส่วนอัตราโทษที่ควรเพิ่มนั้นไม่ควรกำหนดให้สูงกว่ามาตรา 343 วรรคสอง เนื่องจากกลุ่มบุคคลดังกล่าวยังมีความสามารถในการไตร่ตรองถึงสิ่งต่างๆ ก่อนที่จะเชื่อสิ่งที่ผู้กระทำความผิดชักจูง

ดังนั้น เพื่อให้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 ซึ่งบัญญัติการกระทำอันเป็นความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนนั้นมีผลเป็นการควบคุมหรือกำกับดูแลการให้บริการดูแล และมีผลเป็นการคุ้มครองสังคมมากขึ้น รวมถึงส่งเสริมความยุติธรรมในการลงโทษ ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประเด็นดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการกำหนดนิยามของคำสำคัญอันเกี่ยวกับการให้บริการดูแล ผู้ศึกษาเห็นว่า การกำหนดเหตุการณ์โดยมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการให้บริการดูแล ต้องมีการบัญญัติให้ทราบถึงความหมายของคำดังกล่าวอย่างชัดเจนในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 ดังนี้

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (...) “การให้บริการดูแล” หมายความว่า การประกอบกิจการเป็นปกติเพื่อการกระทำใดๆ อันแสดงออกว่าพยากรณ์หรือการทำนายอนาคต หรือการอ่าน

¹⁵Criminal Code of the Republic of Turkey Article 158(1)(a)

อดีต รวมถึงการประกอบพิธีกรรมต่างๆ เพื่อการแก้ไขดวงชะตาของผู้ใช้บริการ หรือเพื่อให้สถานการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นตามความประสงค์ของผู้ใช้บริการ อาทิการจัดสิ่งไม่ดี การใช้ไสยศาสตร์ หรือวิยาาคม การใช้เครื่องรางต่างๆ และอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

2.แนวทางการวิเคราะห์ลักษณะแห่งการกระทำอันพึงต้องกำหนดเป็นเหตุจรรยา ผู้ศึกษาเห็นว่า การกระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง โดยอาศัยการให้บริการดูดวงเป็นเครื่องมือในการกระทำตามผิดนั้น เขี้ยวหรือผู้เสียหายมักเป็นผู้ที่ตกอยู่ในสภาวะแห่งความเครียด ความผิดหวัง มีปัญหาต่างๆ รุมเร้า ความโดดเดี่ยวไร้ที่ปรึกษา หรือแม้กระทั่งความโลภ รวมถึงมีปัจจัยด้านลบอื่นๆ ย่อมมีความเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่อมากกว่าคนที่อยู่ในสภาวะปกติ อีกทั้งในหลายๆ กรณียังเกิดความเสียหายด้านทรัพย์สินเป็นมูลค่ามหาศาลถึง อีกทั้งสถานะของผู้กระทำผิดนั้นแสดงถึงความชั่วร้ายมากกว่ากรณีปกติ รวมถึงวิธีที่ใช้ในการกระทำผิดนั้นเป็นวิธีการซึ่งทำให้ความผิดสำเร็จเกิดขึ้นได้ง่าย จึงควรมีการเพิ่มกรณีการใช้การให้บริการดูดวงเป็นเครื่องมือในการกระทำผิดเป็นเหตุจรรยา ของความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง ดังนี้

เดิมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 บัญญัติว่า “ถ้าการกระทำผิดตามมาตรา 341 ได้กระทำการด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชน หรือด้วยการปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำผิดดังกล่าวในวรรคแรก ต้องด้วยลักษณะดังกล่าวในมาตรา 342 อนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

แก้ไขเป็น ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 บัญญัติว่า “ถ้าการกระทำผิดตามมาตรา 341 ได้กระทำการด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชน หรือด้วยการปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน...

ถ้าการกระทำผิดดังกล่าวในวรรคแรก ต้องด้วยลักษณะดังกล่าวในมาตรา 342 อนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดด้วย หรือใช้การให้บริการดูดวงเป็นเครื่องมือในการหลอกลวง และเป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับความเสียหายมากเกินสมควร...”

3.ปัญหาการกำหนดอัตราโทษที่เหมาะสมและได้สัดส่วนกับการกระทำความผิด เนื่องจากโทษตามมาตรา 343 วรรคหนึ่งนั้นยังไม่เหมาะสมที่จะเป็นการควบคุมและกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้บริการดูแลจึงต้องเพิ่มโทษสำหรับผู้กระทำความผิดที่ใช้การให้บริการดูแลเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด ผู้ศึกษาจึงเห็นควรว่า ควรกำหนดโทษให้เทียบเท่ากับโทษตามมาตรา 343 วรรคสอง ดังนี้

“...ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”

เอกสารอ้างอิง

คณิต ฌ นคร.กฎหมายอาญาภาคทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 5.กรุงเทพมหานคร : วิญญชน,2556

จรัส เ็งงวิทยา. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยเช่าทรัพย์ เช่าซื้อ จ้างแรงงาน จ้างทำ
ของและรับขน.พิมพ์ครั้งที่ 6.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2562

สุรศักดิ์ สิขสิทธิ์วัฒนกุล.คำอธิบายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา.พิมพ์ครั้งที่ 6.

กรุงเทพฯ : วิญญชน,2559